

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Promemorian Kultursamverkan för ett Sverige som håller ihop – Framtida inriktning och utvecklingsmöjligheter för kultursam- verkansmodellen, Ds 2017:8 (Ku2017/00761/KO).

Inledning

Svensk Scenkonst har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerad promemoria och får härmed anföra följande.

Svensk Scenkonst är bransch- och arbetsgivarorganisation för företag inom musik, dans och teater. Vi representerar över 100 teatrar, orkestrar, operahus, danskompanier, läns- musikorganisationer, produktionsbolag och andra verksamheter inom den svenska scenkonsten. Svensk Scenkonst verkar för att skapa så goda förutsättningar som möjligt för medlemsföretagen att bedriva en professionell verksamhet, både nationellt och internationellt.

Allmänna synpunkter

En stor majoritet av Svensk Scenkonsts medlemmar är institutioner, vilka omfattas av kultursamverkansmodellen och som utgör viktiga komponenter i den kulturella infrastrukturen. Modellen, där staten och regionerna samverkar för att uppnå de nationella kulturpolitiska målen, har stor påverkan på scenkonstinstitutionerna och deras möjlighet att nå ut med scenkonst i hela landet. Det är av yttersta vikt att institutionernas plats i modellen säkras så att professionell scenkonst även fortsättningsvis kan bedrivas på hög kvalitetsnivå med konstnärlig bredd, spets och förnyelse.

Svensk Scenkonst ser bekymmersamt på underfinansieringen av kultursamverkansmodellen och att de statliga anslagen succesivt urholkas. Det borde vara självklart att anslagen räknas upp i takt med att löner och andra kostnader ökar. Uppdragen bör inte heller utökas utan att det återspeglas i motsvarande finansiering.

Utgångspunkten i promemorian, att minska skillnader i tillgång till kultur i hela landet, samtidigt som utrymme ges för regionala prioriteringar, talar starkt för en höjning av statens anslag och att modellen därmed tillförs medel. Svensk Scenkonst efterlyser även

en dynamisk diskussion och uppföljning kring de nationella kulturpolitiska målen i relation till de regionala insatserna inom scenkonstområdet.

Kultursamverkansmodellens inriktning och omfattning (avsnitt 2.2)

Svensk Scenkonst anser att konst- och kulturfrämjande verksamhet även fortsättningsvis ska finnas som ett eget område inom kultursamverkansmodellen. Dessa uppdrag, bland annat kulturkonsulenterna, är viktiga delar för kulturlivet som helhet – inte minst som främjare av den institutionella och fria regionala scenkonsten.

Svensk Scenkonst har inga synpunkter på om bild och form blir ett nytt verksamhetsområde som kan få stöd inom ramen för kultursamverkansmodellen. Det bör dock inte ske på ett sätt som menligt inverkar på förutsättningarna för att åtgärda modellens underfinansiering, och då inte minst vad avser scenkonstinstitutionerna.

Utvecklingsbidrag för strategiska prioriteringar (avsnitt 2.4)

Svensk Scenkonst tillstyrker förslaget att utvecklingsbidragen även fortsättningsvis fördelas av Statens kulturråd. Det bör dock finnas former för staten att fullfölja finansieringen av projekt som utvecklas till ordinarie verksamhet med tillhörande regional finansiering i regionerna.

Samtliga landsting med i kultursamverkansmodellen (avsnitt 2.5)

Svensk Scenkonst har inte en samlad uppfattning om huruvida Stockholms län ska ingå i kultursamverkansmodellen och tar därför inte ställning till detta förslag.

Om dialogen mellan nationella och regionala politiska företrädare (avsnitt 2.7)

Svensk Scenkonst tillstyrker förslaget att formalisera dialogen mellan nationell och regional politisk nivå.

Mer ändamålsenlig uppföljning av kultursamverkansmodellen (avsnitt 2.8)

Kultursamverkansmodellen har haft en stor påverkan på scenkonsten i Sverige. Svensk Scenkonst tillstyrker därför förslaget att se över hur uppföljning och utvärdering av modellen kan förbättras.

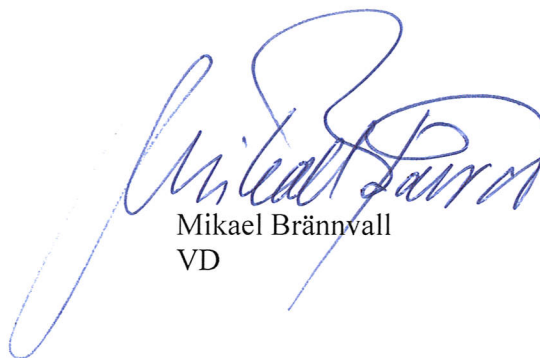
Kultursamverkansmodellen har sitt ursprung i Kulturutredningens förslag från 2009 om en regionalisering av kulturpolitiken. Vid den tidpunkten var fortfarande bilden av att Sverige skulle delas in i 6-9 storregioner högst levande. Det finns all anledning att särskilt utvärdera modellens funktionalitet och eventuella behov av justeringar mot bakgrund av att landet fortfarande har 20 landsting.

Scenkonstinstitutionerna upplever en ökad administrativ belastning sedan kultursamverkansmodellen infördes. En översyn av kultursamverkansmodellen bör därför även omfatta rapporteringssystem mm. I sammanhanget kan också nämnas att de institutioner som omfattas av modellen bör ha enkel tillgång till data som lämnas in för att kunna ta fram egen statistik samt genomföra de utvärderingar och uppföljningar som verksamheterna har behov av för sin fortsatta utveckling.

SVENSK SCENKONST

Stefan Forsberg
Ordförande

Mikael Brännvall
VD